

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

B. Iuniperus Franciscanus, dum ambiguus respo[n]sis Principem Tyrannum suspendit, pænè ipse laqueo suspenditur illius iussu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Sollicitat, iste sensit à tergo vrier
 Caudam; profugiens ergo more caniculæ,
 Sed ante præ furore, præque malitiâ,
 Ficum vniuersam putido afflans halitu,
 Ter mille diris deuouet Pachomium.

Die deinde postero bonus Ionas
 Exaruisse stirpitus ficum videt,
 Videtque ficus iam medullitus putres.

Si cum iuberet decuti Pachomius,
 Fecisset imperata, ferroque arborem
 Prostrasset, iissent in catinum Fratibus
 Hæ saltem edendæ. Quid deinde Pachomius
 Monitu paterno dixerit, quid egerit

His ficum furunculis tyrunculis
 Ad se vocatis in locum (quem dæmones
 Odere peius igne, peius Tartaro)
 Conijcere pronum est. Dixit, & dixit gemens:

- ” Quam sapè nobis parua res magno stetit!
 ” Et Adæ Parenti, dum Orbis in cunis erat,
 ” Aurum ruina non fuit, pomum fuit.
 ” Nec minima legum minima damnorum creat,
 ” Si quam fragilitas aut malitia ruperit.

*B. Iuniperus Franciscanus, dum ambiguis
 responsis Principem Tyrannum suspedit,
 panem ipse laqueo suspenditur illius iussu.*

Ex S. Francis. Chron. lib. 6. cap. 38.

Iuniperus ille, qui suam ægri gratiâ
 Fecisse tripodem fertur, is prudens volens
 Scipse longam panem fecit perticam,

Dum

Dum grande facinus, cuius insciens erat,
 Visus fateri est. Solus ad Viterbios,
 His vt salubrem è pulpito vocem daret,
 Iter capeffens, appetebat oppidum,
 Cuius Dynasta vir ferus, Viterbijs
 Infensus hostis, & rapinâ & stragibus
 Pessum agere solitus incolas & accolas,
 Et si quis hospes, cis vel vltra commeans,
 Illorsum adiret, ilicet satellitum
 Vis magna circumfluere, scrutari vndique
 An arma, literasve clancularias
 Quò & vnde ferret, & cui vellet datas:
 Rapere ad Dynastam, si tremat, si cespitet:
 Deos Dynasta deierare millies,
 Dira minitari, polliceri munera,
 Vt ille, si quas norit insidias strui,
 Et intus harum conscios, edat palàm.
 » Hic est Tyranni Principis mos & metus.
 Iuniperus ibat pensa perfoluens pia,
 Aut supera meditans, cum viri formam probi
 Mentitus, & mentitus insidias, adit
 Dæmon Dynastam. Iurat, à Viterbijs
 Summissum adesse propius & propius virum,
 Qui proditrice dexterâ ipsum det neci,
 Exinde toti incendium castro paret.
 » Mendicus (inquit sartor & sutor doli)
 » Mendicus ille est veste dementissimâ;
 » Cucullus illi comprimit glabrum caput,
 » Et solea plantas lignea, coriaceis
 » Hinc inde copulata subligaculis,
 » Sed laxa manica semirosum brachium
 » Vtrumque circumuallat. hinc equus later

» Troia-

» Troianus; (aures mox Dynasta pandere,
 Easque manicis atque furno laxius)
 » Præacuta delitescit intus Subula,
 » Quam tibi, salutes vbi propinarit bonas,
 » In pectus adigat, ac, vt est dextrimus,
 » Cor inde figat: est & igniarium
 » Vbi fomes acer & filex flammæ parens,
 » Coniuxque filicis ignis in partu chalybs,
 » Demum & papyri sulphuratæ copia,
 » Vt varia castrî nocte succendat loca.
 » Moras periculum nescit; anteuertito,
 » Nisi antè factum mauelis malo tuo.
 Ista veterator stygius enarrauerat,
 Neque cuncta mendax; namque Iuniperus sibi,
 Quocumque gressum flecteret, comites via
 Gestabat igniariumque subulamque,
 Hancce reparandis sandalijs, illud bonum
 Exfuscitando lumini ad noctis preces.
 Mora nulla, multus miles emissarius
 Iussu Dynastæ prodit obuius reo.
 Iuniperus ergo iam propinquus, oppidi
 Mœnia legebat, quando militum manus
 Vlulare circum, ceu fame rabidi canes,
 Eruere librum manibus, humeris pallium,
 Et in cucullum brachia hic immergere,
 Intrò ire manicas alter & nare & manu:
 Suspecta tandem en subula, igniariumque,
 Indicia proditoris illustrissima
 Scilicet. At inter hosce stare bubalos
 Iuniperus ore lætus, animo lætior,
 Et hos & illos contueri interritus.
 Si proditorem aut parricidam nuncupent,

An-

Annuere; vinculis dum volunt compingere,
Manus lubentes obuiaque porgere.

- Ergo ad Dynastam præcipite cursu trahi:
Pro foribus ille, pileo in nasum dato,
Oculisque toruum ac horridum vibrantibus,
Lauamque fuste militari fulciens,
» Nequedum propinquum appellat: Heus tu quisquis es,
» Quo nunc viam capeffis? *Iunip.* Ad Viterbios
» Pedes ferebant; si ligabis, haud ferent.
» *Dyn.* Ecqui parentes, patria & nomen tibi?
» *Iun.* Iuniperus ego sum & arbor inuersa, vt vides.
» Mihi que calum patria & parens humus.
» *Dyn.* Quid hominis, inquam, es; effer. *Iun.* Omnia
» omnibus.
» *Dyn.* Conductus igitur præmio vt malum patres?
» Videssis, fateri vera si negaueris
» Repentè faxo contubernalem cruci.
» *Iun.* Si faxis, à me gratias gratas feres;
» Nam mihi taberna crux erit gratissima.
» *Dyn.* Non est iocandi hæc area; citò ediffere,
» Adésne, castrum vt vendites Viterbijs?
» *Iun.* Equidem nefandus proditor fui, sum, ero,
» Nisi prohibessit, qui potest. *Dyn.* Hostes meos
» Ain' amicos & familiares tuos?
» *Iun.* Iurare valeo, & quidquid est vitæ mihi,
» Horum saluti consecraturio lubens.
» *Dyn.* Vt mea, meosque, meque flammis consecres?
» *Iun.* Vt tua, tuosque, teque, si sineret Deus.
» *Dyn.* Mihi immerenti hac subulâ vitam haurias?
» *Iun.* Facturus & peiora, si sineret Deus.
Ambigua sensu dicta nil discriminans
Dynasta totus ringitur, miles furit,

Ecquid

Ecquid morarum est? ad crucem, rotam, rogum.
 Crimen fatetur, inquit, planissimè.
 Crucem parari, quiq̃ moribundum iuuent,
 Mox aduocari Sacrificos Princeps iubet.
 Et aduocati commodum è tuo grege,
 Francisce, comites qui reo ad crucem forent.
 Vix affuere cominus, cum inclamitant:
 Iuniperus ille, noster ille, noster est.
 Tum Patre relicto, se ad Dynastam conciti,
 Hunc deprecari pro reo nihil reo.
 Captius inde (ceu solent qui ad nuptias)
 Alacer, anhelus anteuertere ad crucem,
 Vixq̃ præeuntem Lictor aut plebs assequi.
 Dynasta doctus, quid hominis tandem fiet,
 Quàm chara Superis anima, quamq̃ innoxia,
 Dum proditorem repperisse se putat,
 Sese ipse sensit proditum astu dæmonis.
 Sed & hic vicissim est in suâ captus scrobe,
 Namque liquefactâ fraude mendacissimi,
 Vinculis solutis, & salutatâ cruce,
 Habitâ ministris & Dynastæ gratiâ,
 Iuniperus abiit victor ad Viterbios.

*Ethnicus suâ coniugis Christianæ Deo Christi-
 anorum fenerans, seu peculium inter-
 egenos partiens, ingens lucrum recipit, &
 inde fidem Christianam.*

Ex Sophron. cap. 183.

Ese in beneficos beneficum, in pios pium,
 Deo voluptas prodiga vt semper fuit,

K

Sem-